

Hugo Armando Malozowski – נחטף והועלם ביום 12.5.1979 בגיל 20.

תאריך לידה : 29.5.1959

אזורות ארגנטינית – מס' זהות 13.410.233 .DNI

C 6788 CONADEP תיק מס'

שם האב : סלבדור מלוזובסקי ז"ל.
שם האם : מריה רוזנפלד מלוזובסקי.

תיאור המקרה:

ב-22 במאי 1979, בחצות, הגיעו 15 אנשים לדירתו של הוגו בavanaugh אירס, לאחר ששאלו את השוער האם הוגו מלוזובסקי מתיgorר שם ובקשו ממנו שיוביל אותם לדירתו. אז השכיבו אותו על הרצפה ונכנסו.

בדירה היו 5 או 6 איש : הוגו, שני חברים מבית הספר, זוג נשוי בני 30-32 שהוגו הכיר בסדנת כתיבה בה השתתף. הם לקחו את כלום. לא ברור איך הגיעו אליהם. השומר הגיע אליו וטען שהוא מכר משותף והודיע לנו למחרת בצהרים. הגענו לעיר וחיפשנו בכל תחנות המשטרה. באחת התחנות חיליל אמר לנו שהבריוzo על האזור כ"משוחר" (שהמשטרה לא צריכה להזכיר אליו) וכך נראה לו שהצבאלקח אותו. בעלי חיפש עוד והלך לבסיס צבאי למחרת ואמרו לו לחזור הביתה ולהזכיר ולא ליצור קשר עם השגירות או עם חוויל. באותו הזמן אחواتי מישראל הייתה בבירור ואמרה כי ד"ר קאופמן בלונדון ושאלת האם אנו רוצים עורתו. אמרנו שלא, כיון שאמרו לא ליצור קשר – זה היה בשנת 1979 ואז המצב היה רגוע יותר ולא נעלו כל כך הרבה אנשים כמו קודם.

גם עם עורך דין לא יצרנו קשר כי פחדנו. בבירורים הגיעו לנו גנרל בושי שהמליץ לא להמשיך בחיפושים. חדשניים קודם לכך נעצר ושותר. לא שאלו אותו דבר ושיחררו.

ב-10.9.2002 הגיעו ההורם של Jorge Sznaider תביעה משפטית נגד ראשי השלטון בארגנטינה בתקופת השלטון הצבאי בגין הימלומות של שישה צעירים ביניהם מלוזובסקי ושיינדר. התביעה מותבסת על תיק משטרתי שנמצא בארכיון-ב- La Plata על מעטו של Luis Beitone ובו מידע על מעצר השישה.]

אחראים למעצר (מתוך עדות על חורחה שניידר):

Escuela de Caballería de Campo de Mayo עם התמיכה של המשטרה של פרובינציה בوانוס איירס.

נעקרו יחד אותו אף הם לא חזרו (מתוך העדות שהוגשה לוועדה על חורחה שניידר):

Jorge Víctor Sznaider
Mirta Silber de Pérez
Noemí Beitone
Jorge Pérez Brancatto
Carlos Pérez

עדויות על הימצאו של הוגו במעצר:

בתיק משטרתי שנמצא בעיר La Plata יש תיעוד על מעצר הקבוצה. התקיק מתיחס למעצר של Luis Blas Beitone. בהזדעה ביום 14.5.1979 נאמר שעקרו חוליה של Partido P.R.T. [Revolucionario de los Trabajadores?] ושמצאים כולם במעצר. הגנרל Bossi שהיה במשרד הפנים, אמר לאביו שיפסיק לחפש אותו כי הוא מת.

חומר בתיקים בארכיוון משרד החוץ – תקציר:

אי"ם חצ 7119/49. מתיחס להוגו מלוזובסקי.
אי"ם חצ 7119/27 : Jorge Víctor Sznaider

מכتب אל Coronel (RE) Vicente Manuel San Román, Director General de Seguridad Interior, Ministerio del Interior (מנהל כלל לביטחון פנים במשרד הפנים) ; מאת רן קורייאל מיום 22.5.79 בו ביקש להוסיף לרשות העצורים והNealמים שהוגשה בעבר את שמותיהם של Hugo Malozovsky ו-Jorge V. Sznaider Ecuador 351 בדירה ברוח'.

- 20.10.80 – מכתב מאות הוגה Harguindeguy שהיה שגריר שמורק, בו מודיע שלא יודעם כלום על שניידר.
- 31.10.80 – שמורק אל מנהם כרמי: דיבר עם Harguindeguy אך לא תוצאות.

בית משפט:

ביום 10.9.2002 הוגשה תביעה לבית המשפט לעניינים פליליים מס' 10 בבירת הפדראלית, השופט Jorge Rafael Videla, Emilio Galeano Juan José Montes, Graffigna, Carlos Guillermo Suáres Mason, Albano Harguindeguy, José Montes, Eduardo Massera, Roberto Eduardo Viola, Armando Lambruschini, Omar D. Edmundo René Ojeda. בין היתר תובעים לבטל את החוקים של "נקודה סופית" ו"ציוויל מהיב".

עדות שנמסרה על ידי מריה רוזנפלד מלזובסקי בירושלים ביום 15.3.01.

הגעתי לארץ בנובמבר 1986.

ב-12 במאי 1979, בחוץ, הגיעו 15 אנשים לדירתו של הוגו (השכנו) דירה שבהלו בボאנו איריס), דפקו בדלת ושאלו את השומר האם הוגו מלזובסקי מתגורר שם. הם ביקשו מהשומר שיווביל לדירה, ואז השיכבו אותו על הארץ ונכנסו.

בדירה היו 5 או 6 איש: הוגו, שני חברים מבית הספר, זוג נשי בני 32-30 שהוגו הכיר בסדנת כתיבה בה השתתף. הם לקחו את כולם ולא ברור איך הגיעו אליהם.

השומר לא ידע מה לעשות והגיעו אלינו דרך מכון משותף והודיעו לנו למחരת בצהרים. הגיעו לעיר וחיפשו בכל תחנות המשטרה. היה חיל באחת התחנות אמר שהכריזו על האזoor כ"משחרר" וכן נראה לו שהצבא ללחוץ אותו, אך ביקש כי לא נספר. בעליchip עד והלך לבסיס צבאי למחരת ואמרו לו לחזור הביתה ולהחות ולא ליצור קשר עם השגירות או עם חוויל. באותו הזמן אנו רוצחים עזרתנו. הייתה בבידור (היא גרה בישראל) ואמרה כי ד"ר קאופמן בלונדון ושלה האם אנו רוצחים עזרתנו. אמרנו שלא כיון שאמרו לא ליצור קשר - זה היה ב- 79 שהמצב התמתן ולא נעלו הרבה אנשים. מעולם לא הגיעו אלינו מידע עליון.

בעלי היה חבר מבייה"ס של משמר הגבול והוא הגיע לבואנו איריס וביקר עם בעלי בכל מקום אפשרי, עד שהגיעו לנגרל בוסי שאמר להם לא להמשיך כי לא יגלו כלום.

בני לא היה פעיל בארגון מסוים, למיטב ידיעתי, אך היה צעיר ורבים מחבריו נעלמו. הוא היה בן קרוב ל- 20. חדש יהודים קודם לכך נוצר ושורר. הייתה מכסה - כלليل היה חייבם לעזרה מספר אנשים - הם לא שאלו דבר ושיחררו אותו. רבים מחחברים נעלמו. לפני כן רצינו לשולח אותו לישראל, אך חברי אמרו כי אי אפשר לשלוו בלבד. הוא היה בתנועת "שלום עליכם" והצבא נכנס לבדוק במחנה שלהם וכשחזרו הקבוצה התפרקה.

כשהשכנו תצהיר בקהליה אמרו שיש רביע שעה לטפל בענייני הנדרדים כי הם עוסקים. עם עורך דין לא יצרנו קשר כי חחדרו.

אין שום עדות מיום ההעלוות.

כשהשכנו שהוגו איננו בחיים, לא ניסינו לגנות שרידי גופה, כי לא חשבנו שיש סיכון למצוא. לא נתנו דגימות דם למאגר ה-DNA.

אותם אנשים שהיו בדירה מעולם לא חזרו. 3 היו יהודים ו- 2 לא. אני יודעת כמה שמות מלאים וכמה לא. אחד – חורה פרז ברנקדו והשני חורה ? לגבי הזוג הנשי: קרלוס משה והוא הייתה יהודיה. הדירה הייתה ברחוב אקוודור. זה התרפס בעיתון "קלירין" ואני יכולה לבדוק. תגבות האנשים להיעלמותו של הוגו: חלק מהאנשים שהכרנו הפסיקו לפגוש אותו כי חשש ; ומצד שני באו לתמוך בנו אנשים שלא הכרנו. היה גם המשפט הידוע – "כנראה היה מעורב במקרה..."

הוגרל בוסי - משרד הפנים אז – אח"כ ואולי גם היום מושל טוקומן – לא בישר דבר אך אמר כי זה בזבוז זמן כי לא יגיד כלום. הכל היה על בסיס קשר אישי ולא פורמלי. בעלי והוא אכלו יחד ארוחת צהרים ובעלי שאל האם נכוון שיש כ"כ הרבה עצורים בסיס הצבאי "קמפו דה מאזוי". "מי אמר לך?" בוסי שאל. בעלי אמר שהוא השMOVEDה ברחוב. וזה הוא אמר לבעלי שיפסיק לחפש את בנו כי הוא מת.

היתה בשגרירות ישראל ואמרו כי אדון שמורק השגריר שיחק קלפים עם אנשי הצבא. ב"כircular מאין" قولם אמרו כי בתוך השגרירות יש אחד שמענה – ואח"כ נודע כי השומר של השגריר היה בכנותפה שחתפה אנשים.

אביבי : היה באמת מקרה של שומר בשגירות שסיעע בחטיפה של ילד עבר כופר, מקרה שלא קשור לחטיפת היהודים. הוא נתפס ונאסר. אני זכר את המקרה של הוגו ושתיפלו בכך.

השומרים הצעירים מהשגרירות למדו עם הוגו בבי"ס. חודשים אח"כ התאמצנו ולא הצלחנו לאתרו. בשגירות אמרו שאולי אם היו שואלים ב-24 שעות הראשונות היו יכולם למצאו.